

อดีต...ปัจจุบัน...อนาคต...

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2552

อดีต/ปัจจุบัน/อนาคต ☒

[บันทึกของชีวิต](#) [พรรณาจากใจ](#) [พุทธจากใจ](#) |

คนเราก็แปลก อดีตลวงเลย แก้ไขไม่ได้ มักคิดถึงย้อนล้าลึกเสมอ อนาคตยังไม่ถึง ก็ชอบคาดหวังไวเกินไป

สุดท้ายนั่งจมกับความทุกข์ความผิดหวังในอดีต และผิดหวังกับอนาคตที่ไม่เป็นอย่างที่คิดไวเสมอ

ผมโดนทุกเป็นประจำว่าเป็นคนคิดมาก ซึ่งเมื่อก่อน ก็จะเถียงๆ กับคนที่พูดหรือแฉแต่ตนเองว่า ที่คิด เพราะต้องการเห็นหลายมุมมอง จะได้วางแผนล่วงหน้าทันทางที่ เป็นเช่นนี้ประจำ

จนมาตอนหลัง รู้สึกว่า สิ่งที่ทำใหม่มนุษย์มีความสุข(อันแสนนาน)และความสุข(ชั่ววูบ) นั่นคือ อดีต กับอนาคต นั่นเอง

พระพุทธรเจ้าและผู้รู้หลายท่าน มักสอนเสมอๆ ให้เราอยู่กับปัจจุบัน ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด

ตอนแรกไม่เข้าใจหรือกว่า อยู่กับปัจจุบันคืออะไร? ทำปัจจุบันให้ดีแล้วจะได้อะไร? สู้มองการไกลเพื่อวางแผนแล้วทำให้ดีไม่ดีกว่าหรือ?

หลังจากเจอเหตุการณ์ต่างๆ นานา ทำให้ได้ครุ่นคิด ได้อยู่คนเดียว บังเกิดปัญญาขึ้นมาเล็กน้อย

การที่เราอยู่กับปัจจุบัน มันจะทำให้เราตั้งหน้าตั้งตาทำในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ทุ่มเทกำลังสติปัญญา แรงกาย แรงใจ ทำสิ่งที่กำลังทำอยู่ ณ เวลานั้น จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เมื่อทำปัจจุบันดีแล้ว ต่อไป ปัจจุบันที่ดี มันก็จะกลายเป็นอดีตที่ดี ไม่ต้องมาหวนรำลึกว่า ทำไมไม่ทำให้ดีตั้งแต่แรก ทำไมไม่คิดตั้งแต่แรก สุดท้ายก็มานั่งทุกข์ ทน หนัก อด โง่ จน เจ็บ

เสียใจกับการกระทำในอดีตให้ปวดหัวเป็นทุกข์ตามมาอีกนานแสนนาน

แล้วถามตัวเองต่อไปว่า อนาคตล่ะ ไม่ต้องมาวางแผนกันเลยหรือ?

ก็ขอตอบตัวเองอีกเช่นกันว่า ก็ต้องวางสิ! แต่อย่ายึดติดกับมันสิ!
ว่ามันจะต้องเป็นจริง

เพราะทุกสถานการณ์ล้วนเกิดจาก การกระทำของเรา (กรรมที่ก่อขึ้นในชาตินี้) และสิ่งที่มากระทบจากนอกตัวเรา (กรรมที่ก่อขึ้นในชาติที่แล้ว) ทั้งอดีตและปัจจุบัน มาเป็นตัวแปรผันเสมอ

ถึงแม้จะมั่นใจว่าทำดีมาตลอด สามารถควบคุมการกระทำตนเองได้ แต่ก็ไม่สามารถควบคุมสิ่งกระทบจากภายนอกได้ว่ามันจะมารูปแบบไหน

เป็นเช่นนี้แล้ว คาดการณ์ไปก็มีโอกาสผิดพลาดสูง

แม้โบราณจารย์ให้เก่งแคไหน ก็วิเคราะห์หุ่นผัดมันแทบทุกหน้าที่...

แม้คนทำเว็บเก่งแคไหน ก็วิเคราะห์ปริมาณคนเข้าเว็บผัดมันแทบทุกชั่วโมง

แม้พยากรณ์อากาศด้วยเทคโนโลยีใหม่แคไหน ก็พยากรณ์ผัดมันแทบทุกวัน

นับประสาอะไรกับปุถุชนสันดานดี ไร้ปัญญา ที่เดินดินกินข้าวจานแกงไปวันๆ

“ความไม่แน่นอนคือความแน่นอนอย่างที่สุด ตั้งแต่ควอนตัม ยัน จักรวาล”

วันนี้สอนตัวเองแค่นี้

หยุดความฟุ้งซ่านในตน

เลยแบ่งให้ทุกท่านที่อ่านได้หยุดด้วยกัน

เอวัง ขอจบการบ่นด้วยประการฉะนี้